

Mẫu đề 1

Câu 1

Có ý kiến cho rằng: *Việc rèn luyện kỹ năng sống cũng cần thiết như việc tích lũy kiến thức.*
Anh/Chị hãy viết bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) bày tỏ suy nghĩ của mình về vấn đề trên.

Câu 2

Người đàn bà bỗng chép miệng, con mắt như đang nhìn suốt cả đời mình:

- *Giá tôi đẻ ít đi, hoặc chúng tôi sắm được một chiếc thuyền rộng hơn, từ ngày cách mạng về đã đỡ đời khổ chút trước kia vào các vụ bắc, ông trời làm động biển suốt hàng tháng, cả nhà vợ chồng con cái toàn ăn cây xương rồng luộc chấm muối...*

- *Lão ta trước hỏi bây năm có đi lính ngay không? - Tôi bỗng hỏi một câu như lạc đề.*

- *Không chú à, cũng nghèo khổ, túng quẫn đi vì trốn lính - bỗng mụ đồ mặt - nhưng cái lỗi chính là đám đàn bà ở thuyền đẻ nhiều quá, mà thuyền lại chật.*

- *Vậy sao không lên bờ mà ở - Đâu hỏi.*

- *Làm nhà trên đất ở một chỗ đâu có thể làm được cái nghề thuyền lưới vó? Từ ngày cách mạng về, cách mạng đã cấp đất cho nhưng chẳng ai ở, vì không bỏ nghề được!*

- *Ở trên thuyền có bao giờ lão ta đánh chị không? - Tôi hỏi.*

- *Bất kể lúc nào thấy khổ quá là lão xách tôi ra đánh, cũng như đàn ông thuyền khác uống rượu... Giá mà lão uống rượu... thì tôi còn đỡ khổ... Sau này con cái lớn lên, tôi mới xin được với lão... đưa tôi lên bờ mà đánh...*

- *Không thể nào hiểu được, không thể nào hiểu được! - Đâu và tôi cùng một lúc thốt lên.*

- *Là bởi vì các chú không phải là đàn bà, chưa bao giờ các chú biết như thế nào là nỗi vất vả của người đàn bà trên một chiếc thuyền không có đàn ông...*

- *Phải, phải, bây giờ tôi đã hiểu, - bất ngờ Đâu trút một tiếng thở dài đầy chua chát, - trên thuyền phải có một người đàn ông... dù hần man rợ, tàn bạo?*

- *Phải - Người đàn bà đáp - Cũng có khi biển động sóng gió chút chút?*

Lát lâu sau mụ lại mới nói tiếp:

- *Mong các chú cách mạng thông cảm cho, đám đàn bà hàng chài ở thuyền chúng tôi cần phải có người đàn ông để chèo chống khi phong ba, để cùng làm ăn nuôi nấng dựng một sắp con nhà nào cũng trên dưới chục đứa. Ông trời sinh ra người đàn bà là để đẻ con, rồi nuôi con cho đến khi khôn lớn cho nên phải gánh lấy cái khổ. Đàn bà ở thuyền chúng tôi phải sống cho con chứ không thể sống cho mình như ở trên đất được! Mong các chú lượng tình cho cái sự lạc hậu. Các chú đừng bắt tôi bỏ nó! - Lần đầu tiên trên khuôn mặt xấu xí của mụ chợt ửng sáng lên như một nụ cười - và lại, ở trên chiếc thuyền cũng có lúc vợ chồng con cái chúng tôi sống hòa thuận, vui vẻ.*

- *Cả đời chị có một lúc nào thật vui không? - Đột nhiên tôi hỏi.*

- *Có chứ, chú! Vui nhất là lúc ngồi nhìn đàn con tôi chúng nó được ăn no...*

(Trích *Chiếc thuyền ngoài xa* - Nguyễn Minh Châu, *Ngữ văn 12*, Tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2015, tr.75-76)

Cảm nhận của anh/chị về nhân vật người đàn bà hàng chài trong đoạn trích trên. Từ đó, bình luận ngắn gọn về cách nhìn nhận cuộc sống và con người của nhà văn Nguyễn Minh Châu trong tác phẩm *Chiếc thuyền ngoài xa*.

Mẫu đề 2

I. Phân đọc - hiểu: (4đ)

Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn mởn;
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn,
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu,
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng,
Cho chếnh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng,
Cho no nê thanh sắc của thời tươi;
- Hỡi Xuân Hồng, ta muốn cắn vào người!

(Vội vàng – Xuân Diệu)

Ngữ văn 11 tập 2

1. Xác định biện pháp tu từ được sử dụng trong đoạn thơ trên? Và nêu tác dụng của nó.
2. Đoạn thơ trên tác giả đã sử dụng một loạt những động từ mạnh. Hãy liệt kê các động từ và nêu ý nghĩa của nó.
3. Tác giả đã giải bày điều gì ở đoạn thơ trên.
4. “Mỗi chúng ta sống trên đời ai cũng mong muốn có một sức khỏe để sống, một công việc để làm, một người để yêu và một tương lai để mơ ước.”
Vậy ước mơ của anh chị là gì? Hãy viết đoạn văn khoảng 600 từ trình bày mơ ước của mình.

II. Phần 2: Làm văn. (6 đ)

Phân tích sức sống tiềm tàng của nhân vật Mị trong tác phẩm Vợ chồng A Phủ của nhà văn Tô Hoài.